

MONTSERRAT. DEL PRÍNCIP AL FARAÓ.

Anoia

Volta a les Comes pel Torrent de les Grutes, la Canal Roja, el Camí del Cabrit i la Coma d'en Pastor

Distància	8,4 km
Desnivell acumulat	752 m
Nivell de dificultat	difícil
Data	7 d'abril de 2016
Cartografia	Editorial Alpina. Montserrat (1:10000/5000)
Recursos consultats	Ruta 7 Patronat de la Muntanya de Montserrat (Ramon Ribera-Mariné, Jordi López Camps i Josep Nuet Badia) Tot Montserrat (Jordi López Camps) El pas de la Ilastra. Esgarrepacrestes.
Punts per a GPS	http://ca.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=12889972

Circular a garbí del massís montserratí, sobre el Bruc. Excepte al tram superior, transcorre per camins fora dels itineraris més habituals.

Si no fos pel tram de baixada per la Canal Roja i, especialment, per la Coma d'en Pastor, el considerariem de moderada dificultat. Terreny abrupte no apte per a senderistes poc habituats a trescar.

Accés

Al Bruc prenem el carrer de les Escoles (al costat de l'escola) i baixem a travessar el torrent de la Diablera. A l'altre cap pugem a la dreta i sortim a un camí transversal que prenem a l'esquerra. Ens en desviem a mà dreta en direcció a la masia el Castell per una llarga pista entremig del bosc. Passem per davant de la tanca perimetral del mas, baixem i sortim al camí de can Salses que prenem a mà dreta baixant en ziga-zaga fins al Clot del Tambor.

Clot del Tambor (500m)

Vall ensotada i codolosa, conreada d'olivar. El nom de Tambor prové de l'antic propietari de l'indret i res té a veure amb la batalla del Bruc. S'ha llaurat el terreny i el camí s'ha desdibuixat: cal travessar l'olivar (NW) per l'espai més ampli fins a l'altre cap on apareix ben definit.

Rebutgem camins i corriols a mà esquerra que ens menarien al Torrent del Tambor, anem a la dreta seguint la rasa del Boixar. Aviat ens n'apartem enfilant-nos a l'esquerra fins a una cisterna on tornem a anar l'esquerra(N). El camí de la dreta mena a la cova i barranc del Boixar.

Seguim senyals de pintura vermella. Ens encarem a una graonada rocallosa on potser caldrà ajudar-nos amb les mans. Un cop superada continuem per la carena del Cabrit, deixant a mà esquerra dos camins que baixen a la Roca del Tambor.

Cova del Cabrit (700m)

Balma al peu de la Proa o Roca Vella, del Serrat del Cabrit.

Just abans de la balma un camí baixa per l'esquerra a la Roca del Tambor i per la dreta surt el del Cabrit que mena al Torrent de Migdia pel Clot del Boixar i el Coll de Mosset. Part d'aquest camí el recorrerem a la tornada.

Pel costat de la balma anem a l'esquerra (N) seguint, a peu de paret, senyals de pintura vermella. Aviat baixem a l'esquerra, separant-nos de la tàpia, (1) per continuar després en la mateixa direcció (N). Atenyem el camí que puja del Torrent de les Grutes per la Font de Xebret i el seguim a mà dreta.

- (1) Si seguim recte, per un corriol paral·lel a frec de la roca, passarem pel peu de diferents vies d'escalada (cordes fixes i més endavant ancoratges). En aquest cas ens caldrà baixar més endavant i haurem fet un camí més incòmode.

Cova de l'Arcada (750m)

Gran balma per on salta, quan porta aigua, el Torrent dels Cirers o de la Coma Alta. Amida cinc metres de profunditat, per vint d'alçada i quaranta d'amplada. Originada probablement pel despreniment de blocs que li va conferir la forma de gran arcada. Baixem en direcció al torrent travessant un caos rocallós. Poc abans de la llera deixem a mà dreta el camí de la Coma Alta i, a l'altre marge, anem a la dreta deixant a l'esquerra el camí del Torrent del Lloro (indicacions pintades a la roca). Entrem al Torrent de les Grutes, passem per la balma de l'Estació d'Assarriar, on comença a encaixonar-se. Ajudats per sis grapes, superem un ressalt sota un bloc encastat, als peus de la Miranda del Pas del Príncep.

Quan, més amunt, el torrent torna a obrir-se i fa un gir a la dreta, el mateix camí ens en fa fora i comencem a enlairar-nos pel marge dret hidrogràfic (NW), entre llaçades i considerable pendent, fins atènyer el camí del Pas del Príncep (PR C-78), que prenem a mà dreta. Podem desviar-nos a l'esquerra fins la propera Font de l'Esllavissada.

Al Coll de Porc (o de Port) anem a la dreta (SE) pel Camí de les Comes (també PR C-78). Passem pel coll del Miracle, on el camí vira a migdia. Deixem a mà esquerra el camí als Ecos pel Pas de l'Esfinx, i més endavant, la Balma de les Pruneres.

A les Saleres la llarga carena del Serrat de la Vella tanca l'embut de l'alta coma del Torrent de les Grutes, que hem revoltat seguint el camí que ara ens adreça a sol ixent pel sollell, als peus de l'agulla de la Vella. Podem albirar l'esvelta figura del Cabrit o Cilindre i, a la seva esquerra, el Coll de les Comes, proper destí.

Ens cal davallar a creuar el torrent de la Coma Alta i remuntar per l'altre cap, deixant un corriol que baixa a la dreta i, poc més amunt, un altre a l'esquerra, enfilant-nos per una llenca rocallosa. Quan, literalment, topem amb la paret ponentina de l'Esfinx, anem a l'esquerra buscant una lleixa superior que ens permet assolir el coll.

Coll de les Comes (1065m)

Estratègicament situat entre les agulles del Cilindre o Cabrit i l'Esfinx, la Coma Alta i la dels Naps. És un bon mirador d'una de les zones tant interessants com poc freqüentades del massís.

Baixem (SE) a creuar el Torrent de la Coma dels Naps per una llenca rocallosa, terreny delicat en cas de mullena. Remunten per l'altre marge deixant a mà esquerra el camí dels Ecos i, poc més enllà, un altre corriol a mà dreta.

Quan, en una colzada sota la Roca Plana dels Llamps, el camí s'enfila en direcció al Montgròs (diminuta estaca indicadora), prenem a mà dreta el dels Naps de Dalt.

Camí dels Naps de Dalt (1030m)

Senyalitzat amb una gran fita i pintura blava. Sortim sobre un collet del Serrat del Faraó, entre la Coma dels Naps i la Canal Roja.

Encetem aquí el tram delicat de l'itinerari. Primerament baixem per una curta però empinada canal on ens ajudem amb tota mena d'elements vegetals per, tot seguit, davallar llarguíssimes llenques rocalloses a la capçalera de la Canal Roja, als peus de la Rampa de l'Esfinx del Mongròs, fins atènyer el travesser Camí del Cabrit. A mitja baixada hem deixat a mà esquerra, senyalitzat amb pintura groga, el dels Plecs del Llibre.

Sobre el tram més pregon de la Canal Roja on el barranc és equipat per davallar-lo (Tres en Ratlla), prenem el Camí del Cabrit a mà dreta seguint senyals de pintura vermella. Per l'esquerra aniríem al Torrent de Migdia i la via ferrada del Joc de l'Oca.

Baixem a creuar el torrent i ens cal estar atents a la bifurcació on el nostre camí continua esbiaixadament a mà dreta (1)

Ens enfilem al coll fent una llarga llaçada, a la colzada de la qual deixem un corriol a mà dreta.

- (1) És fàcil saltar-se aquesta cruïlla i continuar pel Camí de la Palomera, senyalitzat també amb pintura vermella i grans fites. De bon fer, baixa també a la Fonollosa. És una bona alternativa al tram més rostre de l'itinerari per la Coma d'en Pastor que ens queda per fer.

Coll de Mosset (821m)

Entre els serrats de la Palomera i del Faraó, la Canal Roja i la Coma d'en Pastor.

Hi ha certa confusió amb el nom d'aquest coll i el del seu veí als peus de l'Ajaguda, que també se l'anomena de Muset o Moset. Ramon Ribera el ressenyà així a la seva guia recollint un testimoni segons el qual, el coll de la Palomera i la balma que hi ha a sota, rebien aquest nom perquè un tal Mosset s'hi «trencà el coll».

Que algú hi prengué mal ja és descriptiu de la dificultat del pas. Efectivament ens cal davallar un curt tram estret i aeri, girem a mà dreta i passem pel costat de la balma.

Amb un constant puja i baixa pel camí del Cabrit, força envaït per la bosquina però encara prou fressat, resseguim la capçalera de la Coma d'en Pastor, a la falda del Faraó. A l'alçada d'un pi blanc gros i isolat, deixem a mà dreta el corriol que mena al peu de vies d'escalada de l'agulla.

Poc més enllà, també a mà dreta, deixem el Camí del Cabrit que continua vers la cova homònima pel Clot del Boixar. Anem a l'esquerra seguint ara senyals de pintura groga, pel camí de la Coma d'en Pastor.

Camí de la Coma d'en Pastor (772m)

A pocs metres trobem un altre ramal del Camí del Cabrit (fites). Després davallarem decididament cap el torrent, però abans d'atènyer la llera ens cal superar el Pas de la Llastra, el més delicat. Desgrimpem una graonada de quatre o cinc metres per una canaleta (III°). La llastra pròpiament dita és més a la dreta, en el sentit de la marxa. Però el camí és senyalitzat per la canaleta.

Un cop a la llera ens cal sortejar el caos de blocs caiguts i els ressals del torrent, on trobar el millor pas no resulta sempre evident i els senyals de pintura hi son escadussers i tapats en un tram.

Al peu del Totxo del Camí, un bon diedre amb una gran llosa per sostre, on hi ha vies d'esportiva, ens separem del torrent i, ja per camí menys feréstec, sortim a l'olivar de la Fonollosa on prenem la pista a mà dreta que ens retorna al Clot del Tambor.